

Доразовий суд над учасниками нападу на пошту в Городку.

В суботу 17. грудня 1932 р. розпочався у Львові доразовий суд над 4-ма молодими українцями, яким акт обвинувачення закладає безпосередню та посередню участь у нападі на пошту у Городку. Одночасно з цією справою акт обвинувачення вже дві інші: вбивство пошляквита Коята на ст. Галицька Наварія й убивство пок. Т. Голушка в серпні 1931 року у Трускавці.

Заявлення процесом величезне. Воно сягає й на вигадки вул. Баторія перед год. 9. ранку: перед судовим будинком відрізала велика юрба людей, охочих дістати до середини. Однак впускати лише за білетами вступу й журналістичними легітимаціями. Всеж, велика сава розправ уперть переповнена. Пресові справознавці сидять частинно на місцях присяжних суддів (представники шовенізму), частинно у перших рядах задньої лави. У судовому будинку і на самій саві звертає увагу особанно велика скількість поліції.

Нема ніякого сумніву, що це — не щодо числа підсудних, а щодо суті справи — один із найбільших політичних процесів, які бачила багата минулимишню велика сава розправ при вул. Баторія у Львові.

ЗА ПОБАЧЕННЯ З ОБВИНУВАЧЕНИМИ.

Прокуратор вносить перевести розправу на доразовому шляху.

Обор. д-р Шухевич просить дати оборонцям пів години часу, щоб порозумітися з обвинуваченими, тому, що щойно вчора в 10.30 доручено акт обвинувачення й оборонці не мали змоги мериторично з ним познайомитися. Прокуратор противиться. Обор. д-р Старосольський підтримує шносок д-ра Шухевича, тому, що кардинальною засадою кожної карної розправи є дати можливість обороні порозумітися з їх клієнтами. Предсідник обіцяє дати цю можливість оборонцям після відчитання акту обвинувачення та відчитує формальні розпорядки про доразові суди.

ОБВИНУВАЧЕНІ:

Дмитро Данилишин, син Федора і Марії, ур. 2. IV. 1908 в Трускавці, гр.-кат., нежонатий, шевський челядник, 3 класи нар. школи.

Василь Білас, син Дмитра й Еви, ур. 17. IX. 1911 у Трускавці, гр.-кат., нежон., торг. помічник, 7 клас нар. школи.

Мирослав Маріян Жураківський, син Михайла і Марії, ур. 15. VIII. 1906 у Станиславові, замешк. у Пасічній, гр.-кат., 7 гімна. клас.

Зенон Коссака, син Миколи й Константиної, ур. 1. II. 1907 у Дрогобичі, гр.-кат., 6. студ. прав.

Усі обвинувачені — молоді хлопці у віці від 21—27 літ, усі дрібної будови, худощаві, зі слідами переживань останніх днів. Лиця інтелігентні. Роблять враження щирі, відкриті, молоді, страшенно вимізерованих, простої і нескладної авачі.

ОБОРОНЦІ.

Адвокати д-р Шухевич і д-р К. Паньківський — оба. Данилишин. Д-р Л. Ганкевич — оба. Жураківського; гр. В. Старосольський і д-р Ол. Марітчак — оба. Біласа; д-р М. Гаушкевич — оба. Коссака.

Прокуратор: д-р Мостовський.

Трибунал: голова ради. Ягодінський, воганти-судді Лаворжак і Міхала.

Ширіть наш часопис!

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО“ З ДНЯ 19. ГРУДНЯ 1932.

АНАТОЛЬ КУРДИНИК.

Славчик чемний.

(Миколайовський нарис.)

Ми з жінкою придумали.

Щоб доназати, що св. Миколай є — я позичив у „Достаї“ фелон, від свого сусіда берлячі, від швагра кожух, а від Михайла, нашого сторожа, шапку і мав приліпити собі бороду й вуся і влізти в хату саме тоді, коли наш Славко (4½ року) буде найбільш розбавлений.

Я мав спазати йому, що лампи не вільно досягати пальцем зі шафи, а шматяку мишку пхати в млинок від мяса, далі, що я багатий (бодай мої вороги такі були!), що обдаровую діток і що він дістає від мене снігівці, рукавиці і шапку.

Словом, я мав реально доказати йому позаними лахами і причіпленою бородою, що добре бути чемним.

9. година вечір. Славко буде з кльонців хату для слоня, а я в кухні причіпаю тумою до борода шматки вати. Каса, наша кухарка, регоче з цього приводу, як лавіжана („Пой, пай так, як наш митрополіт!“), аж Славко випитусе: „Чого ти, Касю, так смієшся?“ — і кожної хвилини може адемаскувати мою пертичну роботу.

Берлячі, кожух, шапка, фелон — уже дано на конизові. Я маю наліпити на себе вати, вийти

Акт обвинувачення.

ГОРОДОК.

Білас, Данилишин і Жураківський обвинувачені у тому, що 30. XI. 1932 у Городку, спільно з іншими невідомими особами, озброєні в револьвери, вдерлися до поштової контори і стероризувавши стрілами поштовий персонал, забрали готівкою 3.232 зол. 15 сот., з якою втекли. „Зі зброєю, вживаючи насильства, забрали для себе чуже рухоме майно“.

Четвертий із них, Зенон Коссака, намовив Біласа й Данилишина „та допоміг їм взяти участь у тім грабунковім нападі“, наказуючи їм податися до Львова й наважати звязок з організаторами нападу. Він дав їм 2 долари на дорогу з Дрогобича до Львова.

ГЛИННА НАВАРІЯ І ВЕРИНЬ.

Крім того акт обвинувачення закладає Дмитрові Данилишину, що в Глиній Наварії стріляв до поліції-янта Евгена Слугоцького і поцілюв його в грудну клітку та лише випадково не вбив. Так само у місцевості Веринь пов. Жидачів стріляв до Олександра Андрухова з безпосереднього віддалі і поцілюв його в плечі та лише випадково не вбив.

Василеві Біласові закладає, що в ніч з 30. XI. на 1. XII. п. р. у Глиній Наварії „вистрілом з пістолі у груди умисне вбив шшодовника п.п. Альфреда Коята“.

МОТИВИ.

У мотивах іде спершу відомий вже читачам із вчорашнього числа „Діла“ опис нападу на пошту у Городку. Докладного числа учасників нападу прокуратор не подає, кажучи про „винуватців у числі ок. 10-ти“. Стріли ранили: почт. касієра Маріяна Стеблецького, касієра скарбової управи Міхала Дембійського, бухгалтера Вацлава Кохмана, мовного Кароля Клишчака, м-гра Яна Грабінського, Хаю Зотенберг та Ізаака Вінтера. Смертельний постріл у ший дістав старший почтар Людвик Коляч, який день пізніше помер у шпиталю у Львові.

Зараз після нападу стверджено, що під входовими дверима з головного коридору на коридор скарбової каси лежав убитий Мирослав Юрій Березинський, студ. подіт. у Львові. Перед реальністю авд. д-ра Ст. Біляка коло будинку гор. суду найшли тіло другого напасника, яким був Володимир Старик, статист міського театру у Львові. „Серед слідства устійнено, що Березинський і Старик були членами Організації Українських Націоналістів“.

Поліційні чинники наказали погоню. У тій акції брала участь також залога поліц. постерунку в Пустомитах. Члени того постерунку Конт і Слугоцький зустріли біля стаційного будинку у Глиній Наварії двоох людей. У відповідь на поклик „хто це“, ті люди почали стріляти та вбили Коята й ранили Слугоцького. Фердинанд Коллер, задізн. асистент у Глиній Наварії, залямував найближчі поліц. й залізничні станції.

1. XII. п. р. залізничний зворотничий Конст. Схшипец, який уже знав про подію у Глиній Наварії, зауважив в 11 год. двоох людей, що йшли вздовж залізн. шляху в напрямку в Черкас до Миколаєва. Він зауважив, що ці особи сильно схвилювані й втомлені. Про це він повідомив стаційну управу в Миколаєві, кажучи анелігитимувати тих людей. Діставши цю вістку, залізничник Ян Младейовський в товаристві Осипа Юрчака й Ст. Кара-

сінського пішли слідком за тими двома людьми та зажадали від громадського функціонера у місцевості Розвадові, Бовдуря, щоб тих людей анелігитимував. На поклик Бовдуря, усі пішли до гром. управи, анцій із двоох людей миттю винияв револьвер і почав стріляти. Ні один стріла нікого не поцілюв. Той самий, анцій ростою молодечь, стріляючи дальше серед утечі, поцілюв у плечі Олександру Андрухову, спричинюючи його тріпке каліцтво. Врешті у Верині погоня навадігнала втілюючих. Із „літаючою набилі“, відібрали 3 револьвери й передали вказів командантові постерунку в Миколаєві. Швидко стверджено, що анцій ростою це Данилишин. Швидше нижчий ростою — Василь Білас. Одох перевезли до Львова, а лікарські оглядини ствердили, що вони дійсно сильно побиті.

Обя. Данилишин, відмовлявся зізнавати однаково на поліції як у слідчого судді. Зате Василь Білас і в поліційному слідстві і судовому склав такі докладні зізнання:

У Трускавці 27. листопада 1932 ок. 3. год. попод. Я. рослав Білас казав йому разом з Данилишином вийти в 5. год. у Дрогобичі, на мості коло рафінерії. Там вони стрінулися з Зеноном Коссаком, який казав їм, що є наказ, щоб вони вийшли до Львова й у понеділок 28. XI. в 10.30 перед пол. вказів під годинником у політехніці. Там підійде до них один чоловік і спитає „де лісовий дека“, а вони мають відповісти „в сутеринах“. Коссака дав їм тоді 2 долари на дорогу. Білас і Данилишин зробили, як їм Коссака велів і стрінули у Львові таємничого вказівця, який з черги передав їх на місті іншому; цим останнім був Березинський. Березинський казав їм до якогось помешкання (Білас не знає, де). Там найшли ще двоох, які потім взяли участь у нападі на пошту. Вечером прийшли ще два й принесли два напаснички. Той, що стрінув їх на політехніці, показав їм плян поштового будинку у Городку й розділив роші. Білас, Данилишин і ще один мали забрати гроші, інші мали стероризувати всіх присутніх у почт. будинку. Разом мало брати участь у нападі 11 або 12 осіб.

Того самого дня Білас з Данилишином і 3-ма невідомими йому молодими вийшли зі Львова до Глиньої Наварії. Відтіля пішли вони до якоїсь стодоли на передмісті Городка. 29. XI. на пол. стрінули Березинського який привів дальших незнайомих 6 людей. Кожному з них Березинський дав револьвер і повідомив, що 30. XI. відбудеться напад. Білас, Данилишин і ще 7 інших вернули до тої самої стодоли, а Березинський і ще одия вернули до них аж на другий день ок. 4. год. попод. На пол. діставши всі від Березинського маски й вирушили спільно до Городка. З револьверами в руках увійшли до поштового будинку. Білас, згідно з дорученням, зайнявся касою. Не могли відчинити входових дверей до кімнати з касою, вбив вікно й крізь нього дістався до середини. Там зі стоу й шуфляк згортав гроші до напасничка. Що робили інші — цього він, Білас, не знає, чує лише сильну стрілянину. На поклик одного з учасників нападу почав тікати; вернувся ще за портфелем який забув у касі. Коли всі найшлися у дісі, поділали гроші на дві частини. Напаснички з грійми міс спершу Білас, потім один з його незнайомих товаришів. Білас, Данилишин і той третій ішли до стації у Глиній Наварії, звідки мали податися до Стрия; решта мала піти до Львова. Коли всі розходилися, один учасник відібра-

в і зодягнутися, а потім змінявим голосом запитати заа дверей:

Чи тут мешкає Славчик?

Я вимастив брови, приліпив щось таке, як два рогаики з вати, обліпив ціле обличчя ватою аж по вуха і виглядав менш-більш так, якби з мене адіймили в шпиталі бандаж. Я поглянув у зеркало і ствердив, що виглядаю, як опудало.

Я вибіг на коридор. Кинувся до кімнати на вугля, де стояла решта рекавітів і почав вимахувати руками.

— Йой! Там тут повинна бути! Бочка з капустою! О! Ні, то мійшок на вугля! Нема!

Я відчинив двері на коридор — але за кожом, шапкою, берлячами застигло.

— Касю! — скрикнув я.

Кася вилетіла і почала шукати. Я назвав її тумавом („Ой, прошу пана, в нашій камениці так безпечно“), ще чимсь, а скінчилося на тому, що алетілося пів камениці, а я обліплений ватою токвся по кімнаті, переставляв бочку з капустою, перекидав вугля і доказував їм:

— Ну, виліли ви таке? Виділи?

Врешті я вбіг до хати, аааааааа, Славко почув мій голос, вилетів і скрикнув:

— Миколай!

Словом — інсценізатор з мене ніякий. Я скомпромітував себе, св. Миколая, ідею дитячого свята — їть усе.

Славка мені аділося переконати, що це ложу приналялося. бо я миттю обдернувся і адер всю

вату з обличчя. Ми вневмили його, що Миколай приїде в ночі, як він засне і він заснув серед голубих мрій.

Я сидів розторощений. Жінка хлипала. Я доказував їй, що я не винен у тому, що у Львові злодійня, а винна поліція, вона доказувала мені, що треба мати курячий мовок, аби такі дорогі речі винести до кімнати і не засунути на колідку.

На тілі того курячого мозку ми так розкричалися, що Славчик сів.

— Тату, то ще Миколая не було?

— Не було сину. Спи Славчику!

— А куда він, тату, ввійде?

— Вікном сину.

— А він такий великий, як тато?

— Такий, як тато.

— А має жінку?

— Не має. Спи, Славку!

— Не хочу, тату, спати. Я хіба очка замкну.

— Замкни, замкни, сину.

Славчик замкнув і через хвилину спав уже. Тоді ми поставили в ногах його ліжечка снігівці, біля подушки пхнули рукавиці і шапку, на столі поставили мої шкіряні рукавиці і жінчин новий шляфрок, біля кошиного картки, що для тата, що для мамі — і пішли в стебло. Вражіння буде капітальне — тумали ми. А Славчик будився найскорше.

Але вийшло навпаки. Вражіння було капітальне, коли я збудився від анйма тесь в год. 3-14

Церковні матеріали

осінні новини у новинах і шовку на плащі і дамські сукні поручає фірма
АДОЛЬФ ДВЕРБАХ, Львів, Ринок ч. 20, телеф. 7-54. Рік засновання 1890.

Синьові револьвер і лав йому інший; Данилишинів дав револьвер і 15 зол. готівкою. Оч. 11. год. ночі стріляли несподівано коло сніданого будинку у Галицькій вулиці двох поліціянтів. Данилишин двічі стріляв, убив одного з них, а ранив Саутовського. Над ранком сніданого дня вступили до якоїсь хати й підкріпилися хлібом та молоком, що заплатили 1 зол. 20 сот. Там теж Данилишин двічі стріляв, убив одного з них, а ранив Саутовського. Потім довідалися, що те село — як Черкаси. В Розвадім почалась за ними погоня у янтарі якої їх зловили.

Так — каже акт обвинувачення — зізнав Білас.

КОССАК ЗАПЕРЕЧУЄ.

Обв. Коссака — каже далі акт обвинувачення — заперечує усьому, навіть тоді, коли Білас підтримує свої звинувачення підчас конфронтації. Зате Коссака обвинувачили Микола і Ярослав Біласи та Мотика. Перший з них зізнав, що 27. XI. ок. 13 год. Коссака дав йому листа у великій зеленій коверті з просьбою занести до Трускавця і передати Ярославові Біласові. Цей останній признався, що того листа дав йому Мотика. У коверті була карта, на якій угорі були літери „В. Д.“ й слова „приїжді до Дрогобича“, а замість підпису літера „К“. Коссака заперечує це, але Ярослав Білас і Мотика підтримали свої звинувачення підчас конфронтації з Коссаком.

Наприкінці акт обвинувачення подає, що ОУН та ОДП це дві тотожні організації, які доконують акції терору. Одним із цих акцій було вбивство посла Талей Голука в серпні 1931 року.

ВБИВСТВО ТАЛЕЯ ГОЛУКА.

До вбивства Голука признався обв. Василь Білас, який зізнав, що стріляв до Голука 4 рази, а Данилишин двічі. Ділом ОУН був теж напад на пошту в Трускавці, в якому брав участь також Данилишин.

ЯК АРЕШТУВАЛИ ЖУРАКІВСЬКОГО?

Про Жураківського поліція знала, що він має зв'язок з ОУН. Коли після нападу в Городку станицейської поліції перевіряла заміри різних підозрілих молодих українців, показалося, що Жураківського не було в критичний час дома. Арештований признався до участі в нападі на пошту й зізнав так, як Білас.

ГРОШІ.

Михайло Романішин найшов у корчах на терені грешки Поршини у напелечнику 900 зол. 72 сот. Це частини грошей, добытих у нападі на пошту в Городку. Решта грошей ще не знайшли.

Свідки акт обвинувачення.

СВІДКИ.

До розправи покликали 54 свідків, кількох теперішніх свідків із свідчих арештів. Зізнавати будуть теж два помічники й мавень стрільної зброї.

Великий вибір

ДИВАНИ з чистої вовни (не ютові)
ФІРАНКИ від зол. 10— — —
СТОРИ від зол. 8— — — —
КАПИ на ліжка — — — —
ЦІНИ ФАБРИЧНІ —
ФАБРИЧНИЙ СКЛАД
Львів, Ягайлонська 20-22

Зізнання обвинувачених.

Білас обтяжує себе, Данилишина й Жураківського.

Обв. Василь Білас, низький, сідий молодець, гарний а вигляд, зізнав голого й виразно. До епоси приїждіть. Першу інформацію дав під Ярослава Біласа (це вікіна своя), підчас того, як учив впорядку на сходинах членів „Союза“ у Трускавці. Данилишина, який обвинуваченого, алап уже, що навіть стріляв коло млина у Трускавці. Вікінаку, наче тиж, що довів до вступу в Трускавці до Львова, був Коссока. Це був хтось незнайомий. Потім оповідає усе докладно так, як це описано в акті обвинувачення: зустріч з незнайомим на політехніці у Львові і весь побут у Львові. Це було саме в день польських студентських демонстрацій, про які раніше обвинувачений нічого не знав. Обв. Львова не знав. Представив усім, що Білас і Данилишин разом з незнайомим їхали вгору на вул. Потоцького й ввійшли до будинку на розі вул. Шимонівки й Меліховської, при чому обв. докладно описує цей дім, паркан і т. д. Докладнішо описує напад у п'ят домі, інструментів незнайомого, його поведінку, подорож до Галицької Наварії, потім маніпулювання харчування у столовій під Горольом та весь тамтешній побут. Усе це розповідає навіть в другорядних подробицях. З признав подає своє, Данилишина, пок. Веревинського, пок. Старика й обв. Жураківського. Револьвери роздав Веревинський. Іх було більше, ніж осіб: 6 „беретів“, 2 „штерни“, 2 „фромеш“ і 2 барабаки. Людей усього було 11. З якихось невідомих причин напад не відбувся у той день і тому всі, за винятком Веревинського і ще одного, пішли ночувати до столови. Ночувало їх 9 осіб.

Так само згідно з актом обвинувачення описує сам напад на пошту, при чому детально подає, як він поповзав. Веревинський казав усім стероризувати присутніх поглядом „руки до гори“. Стріляти казав швидко тоді, коли хтось не хотів схилити й противався.

Представив показує обвинуваченому наклеїні на великому картоні численні фотографії усіх кімнат і коридорів городської пошти, а обвинувачений пояснює, що він сам робив і як поведиався там. Сам не стріляв і не вважав, хто стріляв. Швидко на пошті ствердив, що 2-ох нема. Командувачий ними казав, що „нема техніки“. Спершу стріляли всі разом. У кілі поліція гроші на 2 частини. Одного раненого в руку перелазало. Трохи потім учасники нападу поділилися. Обв. Данилишин і ще один пішли в напрямку до Галицької Наварії, решта в напрямку на Львів. Перед Галицькою Наварією незнайомий обвинуваченому товариш теж відділився, даючи обвинуваченому й Данилишині на закінчення білет гроші. Незнайома станицького будинку побачили перед собою ранком двох поліціянтів. Коли ці останні хотіли їх спитати — Данилишин двічі стріляв і крикнув „тікай“. Вони дійсно втекли. Давшу втеку знову описує широко в докладно, так, як описано в акті обвинувачення. Обтяжує теж давши Данилишина, що він — мовляв — стріляв до „якихсь цивільних“, які за ними гналися. Коли вони зближались до якоїсь вузької ріки (Дністра), гналися уже за втікачами велика хрба людей, кричучи „забивай злодів!“ Білас і Данилишин стріляли на пострах. Білас вистріляв усі

набої. Вони перебігли міст і побігли далі. Потім оба зауважили, як Данилишин ще раз стріляв до одного з несподіваних людей і той чоловік упав. Добігли до не одної ріки і перебрали її. Потім перебрали ще якусь річку, але погоня оточила їх з усіх сторін. Тоді оба просили свого товариша, щоб вистріляв його і себе, але той не хотів зробити це. В цій моменті люди дістали обох і побили їх до утрати притомності. Коли вони очулися, були зап'яні й закріпавлені. Наблизилася поліція. Перший поліціянт вдарив пистолком обвинуваченого в Данилишина. Іх екували, надіхала фіра й поклали їх на неї. Перед поліціянтами оба, відмовився зізнатися. Зізнавав швидко у Львові. Імя Коссака піддала й відмову обвинуваченому поліціянта. Коссака не знав і не знав. Обтяжує Коссака, будучи ув'язненим і не знаючи, що каже. Перед слідчим суддею також зізнавався про Коссака зі страту перед поліцією.

МОТИВИ ВЧИНКУ.

Обв. зізнав, що грошей не грабував для себе, лише на цілі Організації Українських Націоналістів. Наказав до неї від 1929 року, що перший дав наказ до нападу на пошту — не знав. Спершу теорія дайку: він і Мотика, третій став Буйка, четвертий Данилишин. Раніш до якої терористичної роботи обв. не вживався. В убивстві Голука участі не брав. До того вбивства признався лише тому, щоб протягнути справу до суду присяжних. Усі подробиці вбивства подає з фантазією, виваючи їх вреттою з газет і потюлося тим більше, що сам він трускавський. До справи Голука вступив Данилишин тому, що його обтяжило і в інших справах.

Суддя Мігаль цікавиться подробицями нападу.

Суддя Джоржак питає, що обв. робив в ОУН.

Білас вкешав, що лише підкавав (показував) ОУН і що його вчителем був Мотика.

НА СВЯТА.

НА СВЯТА.

Вина Маковського

З КРУШВИЦІ

все є найкращі.

Жадайте оригінальну „ЗОЛОТУ РЕНЕТУ“ мід „ПЯСТ“ і польський шампан.

„REINE DES REINETTES“.

Прокуратор устеплює у запитках, що обв. Білас запрягнув на револьвер Буйка. До назавтра 4-ох членів додали й Галюва з Трускавця і так повстала в 1930 році „літка“. Особою пок. Голука не цікавився, обтяжило се бе з мотивах тактичних.

У тому місці обв. Білас зосів сірце на лиці. Наву став вономо. Притягає йому воду.

Прокуратор давши цікавиться, чому обв. Білас змінив свої звинувачення щодо вбивства пок. Голука, однак обв. швидко твердить, що з цим убивством не має нічого спільного. Ніхто його до зміни звинувачення не замовляв і не поучував. До павелюку ОД. Саувабичів ніколи не ходив. Внутрішній розклад пелюку, про який казав у попередніх зізнаннях, знав з газет.

Обв. д-р Терасовський стверджує, що обв. Білас не знав у Дрогобичі в Трускавці, коли їхав до Львова, вачо туди їде з що спавуть йому робити. Дунай, що їде на літературою.

зізнався на ліжку і адеревів: Вікно було відчинене на цілу широчину.

— Жінко!

Я скочив до стола. Нічогосінько! Ані свиріда, ані рукавиць, ані шалфрока.

Славчик обдурився:

— Тату, Миколай уже був?

Я зникався по хаті, як воя і шукав штанів, щоб бігти на поліцію.

— Не був синку! — підняв я крізь зуби.

— А чому не був?

Штанів теж десь не було, хоч я повісив їх тут на кірсі.

— Взяло де мін дістатися.

— Як не мін дістатися? Як ти заснув і мама встала, я обдурився і подумав: як Миколай вліз, кося вікно замклене. І я відчинив вікно...

Аж тепер враження було капітальне.

Я зламав у ліжку — чепав, поки жінка подала старі штани і влез комісаріат. Жінці капали слюна на ту латку, що пришивала на коліні!

А Славко був веселий. Питався Касі, чи то правда, що Миколай може влізти через замклене вікно, а найфатальніше було те, що скільки разів він влізав і вилізав, і мусів розмізгати і вразом відмовити на його запити.

— Тату, Миколай прийде?

— Прийде, синку.

— Як я буду чемний?

— Ти все чемний. Славчик...

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 19. ГРУДНЯ 1932

БОГДАН ЛЕПКИН.

Бережани.

Товаришам Бережанцям на споми:

Бережани. На горі
Став, а місто на долині.
Так було колись, давно,
Так лишилося й до нині.

Кілька кам'яниць старих,
В ринку церква величаво!
На немі годинник бе,
В церкві правяться „відправи“.

Ратуш низький, а вежа
Висока, як жирафа,
Ще в блищить геть на верш,
Гербовий знак пана графа.

Тут гімназія була,
Маріян ходив до неї,
Всього вчився, а нині,
Працювати для ідеї.

Нині школи тут нема,
Овусіля зими мурі,
Ані Дамі, ні давника,
Ні екзот, ані матуці.

Все змінилось. І тоді,
Що колись у школі вчився,
На прогуляку до Раю
Вибралися і — забарилися.

Золотисті коваїрі,
Фіолетна реверенда,
Що бувало тут колись,
Все те нині лиш легенда.

І легенда золота
Наші молодечі мрії...
Ах чогось так по плечу
Холодом невірним віє.

Примітка. Бережанський великий став лежить багато вище від міста. Стара гімназія, до якої ходив М. Шамшучук, була в ратуші пр. Потоцького в ринку. Одномовний ратуш має привітну високу вежу. Дам — теріах гімназійний, мадер з роду, дуже товстою діною на тодішні Рая, сім'я біла Бережан. Туди пізніше перенесли стару школу ала. — Золотисті коваїрі — професори від VII. ранга в гур. Фіолетна реверенда — адвокат, а Соважний був напівним шамблелем.

ОСВІДОМЛЯТИ БАТЬКІВ про необхідність української школи для української дитини найкраще за помічю шкільних віч і нарад. Іх повинні алаштовувати повитові і місцеві чинники, а матеріали аише — на бажання — Правна Оборона пом Головні Управ. „Р. III.“ Львів. Риноу 10.

Прок. питає, чому саме його завадило до цієї роботи.

Оба. не знає. У нападі на трускавський пошту ніхто з місцевих членів ОУН участі не брав і винуватців не знав, ані не знає. Данилишинка звернувся до ОУН мабуть також Могилки. Чи він і заарештував Данилишина — оба. не знає.

Після перерви даліше переслідують оба. В. Біласа. Предс. пригадує оба, що перед ком. Петрім він подав докладно причини і під обізнаною пок. Голушка. Голова „д-н“ Гнатів має висловитись, що Голушка — це „той, що переводив паніфікацію“. Гнатів теж дав Біласові й Данилишині приказ убити Голушка. Білас довідувався про спосіб життя Голушка у портіра Вулиці. Предс. відкидає ті звинувачення і питає, звідки оба. знав такі подробиці, чи те, що нпр. Голушка закрив себе рукою перед атлетичними і що підчас утечі аусгріва якусь жінку в білій хустці, яку вважав спершу як поліційянта. Оба. відповідає, що ті подробиці або вичитав або вичував. Першим ділом, яке виконав в доручення ОУН, був напад на пошту.

Обор. д-р Стеросольський: справа власності Голушка є в справі інвентаризована. Ближню можливість перевірити правдивість звинувачення Біласа є порівняти їх з фактичним матеріалом у цій справі. Тому існує альтернатива: або про цю справу взагалі не розпитувати, або не переводити дорозового суду й розписати для цієї справи черему розправу.

ДРУГИЙ УЧАСНИК НАПАДУ.

Оба. Мисослав Маріян Жураківський признається до участі в нападі на пошту. Вислав його до Львова зі Станислава один відомий йому, але незнайомий з лавишча член ОУН, який дав тем 30 дол. на дорогу. Поїхав разом з Якимівцем. У Львові мав стріляти когось, хто піс би в хустці у плащі „Л. К. П.“; сам мав нести „Курієр Станиславський“. Того чоловіка стріляв і вони втілювали поїхав до когось помішкання. Там довідався про план нападу. Зрештою його оповідання не дає ніякого відбиття від фактів, поданих Біласом. Відповідає, що не стріляв і не брав грошей. Стояв на коридорі на стороні. Після нападу щавляв в кімнату іншими діставав до Львова. Тут три дні перебував в одному помішканні. Видістатись зі Львова допомогла йому м. ін. якась молода панночка. Йому сказали, щоб приготував собі злібі: він мав їти питати лікарської поради у д-ра Варніського, але не пішов туди. Після повертуту до Станислава арештували його.

Працював для ОУН. Грошей для себе не добував. Хто дав і кіс гроші — не знає. Оба. Білас відповідає, що гроші забрала група, яка пішла до Львова, але оба. Жураківський не бачив цього, бо був пізній вечір.

Прок. хоче знати, хто звернувся підсудного до ОУН. Оба. не знає його прізвища. Тоді прок. показує йому якусь фотографію, але оба. не пізнає.

Звинувачення оба. Жураківського не є такі існі, як Біласа. Він багато чого не знає і не пам'ятає. Виявляється, що він давно вже хаорий на серце і підчас самого нападу зробилось йому слабо. Оба. д-р Ганкевич цікавиться, як така хвора людина могла вступити до терористичної організації. Оба. відповідає, що йому не казали, що його будуть вживати до терористичних актів. До Городка поїхав, бо так йому казали, але він не знав, що там будуть стріляти. Хотів „допомогти своєму народові“. Не зміг поводитись з револьвером, ніколи не стріляв. Течер стидается, що бовся, але коли почув стріли у Городку, то справді злякався.

Ада. д-р Ганкевич: „І нащо ви брались до такої роботи?“

„ВІДМОВЛЯЮ ВСЯКИХ ЗІЗНАНЬ!“

Після того, як Білас про все оповідав довго й широко, а Жураківський теж говорив, — хоч уже менше і більш хаотично, — сенсациєю була заява обвинуваченого Дмитра Данилишина. Він не поділяє навіть своїх генералів, лише на запит предсідника, як згорється, відповідає візразу: „Відмовляю всяких зізнань“. На всі запити предсідника — мовчить. Мовчить теж тоді, коли предс. переповідає зміст зізнань Біласа. Прокуратор і оборонці зрікаються права питати обвинуваченого.

„ДО ВИНИ НЕ ПРИЗНАЮСЯ“.

Оба. Зенон Косак, б. студент, дуже гарний собою, робить візразу вражіння повного інтелекту. До вини не почувается, Біласові ніяких доручень не давав, нікого листа в конспіративних справах не писав. Біласа знає з обличчя, Данилишина зовсім не знає. Спільної судової справи за приналежність до „Павсту“ з Біласом не мав.

На цьому розправу перервали до год. 5. пополу.

Пополуднева розправа.

ЗІЗНАННЯ ПЕРШИХ СВДКІВ.

Пополуднева розправа почалась в год. 5. пополу. Предсідник трибуналу каже сісти оба. Данилишині, який заявляє місце як третій з черги, на першому місці.

На запит предс. до оба. Жураківського, звідки почав стріляти, каже, що з обох сторін. На запит до оба. Біласа, чи Данилишин є його мамою, каже, що сестра Данилишина є його мамою.

На запит прокуратора каже Білас, що як прийшов до шопи в Городку, то поворіналися хлібом, ковбасою і румом, що їх з собою принесли зі Львова. Хто їх дав до шопи, не знає. Прок. хотів би знати, чи це не син власника шопи, але оба. Білас нічого про це не знає.

ДОКАЗОВЕ ПОСТУПОВАННЯ.

Св. Мечислав Маршалк, літ 54, римокат., начальник пошт. уряду в Городку, заарештований, зізнає про напад, що відбувся: Ок. год. 4.45 вчу, як сильно хтось шарпнув його дверми, а зараз потім упали перші стріли. До його кімнати впали касієр Стебленький і возний Калужний. В бюрі були до розпорядності два револьвери, що їх мали Стебленький і Колач. В дальшому показує на пляші цілий розклад поштового будинку. Коли свідок вийшов на коридор, побачив праворуч убитого (що ще давав слабкі ознаки життя). Пізніше виявилось, що це Березинський. Св. побіг до телефону і просив магістрат прислати ліжаря. Побачив теж тяжко раненого Колача, а дальше інших ранених. м. ін. Калужака (возного скарб. уряду), Комана (раненого в руку), а в скарб. уряді тяжко раненого Дембінського. Стріля падали через касове вікно. З публіки було 3 ранених: Вінтер, Цотенберг і адв. кандидат Грабінський.

На запит предс. св. каже, що влітав до хати пошт. уряду в Городку хиталися щодня між кількома і кільканащима тисячами. Перед першим влітав були слабші. Зате саме в дні нападу прийшло до скарб. уряду 50.000 золотих. По обчисленню після нападу виявилось, що в касі бракувало асього 3.200 золотих.

На запит прокуратора св. каже, що гроші на виплати і т. д. приходили до пошт. уряду день перед першим, а тоді прийшли аж 1-го грудня, себто вже по нападі.

На запит предс., чи хто коли не вивідувався про розклад праці на пошті, св. заявляє, що ні. Але в дні нападу яких 20 хвилин передтим був у бюрі якийсь чоловік, що хотів конче продати, навіть за будь-що, рогожу. Однак ніхто її не купив і він вийшов.

На запит обор. д-ра Шухевича св. не може подати, скільки було стрілів.

Св. Тома Томік, літ 46, пошт. контролор, грекок., заарештований предсідником по польськи, зізнає, що був у бюрі, як нараз якийсь молодий чоловік вліз перед нього з револьвером і казав піднести руки в гору. За секунду вліз в одні, вже з маскою, в той перший вийшов. Казав йому йти за собою, а потім поклався на землю. Св., лежачи на долівці, бачив, як вилонювано кроти у вікні і як хтось влізав до середини. Чув теж стріли через вікно і на коридорі. Потім св. описує подробиці своїх дальших спостережень. Бачив добре тільки одного учасника з виставленими містими лицем і з вилонюванням, накінець згубленим носом, але між обвинуваченими того учасника не пізнає. Потім оповідає, як побачив на коридорі тяжко раненого учасника нападу з маскою (Березинського).

На пошті були два револьвери, але ні Стебленький ні Колач їх не уживали. Тому свідок думає, що учасники постріляли своїх товаришів самі.

На запит прокуратора св. не може подати, як виглядав той, що влізав через вікно, ані які мав сподоби. Св. був такий перестрашений, що стратив зовсім голову.

На запит обор. д-ра Шухевича св. каже, що з ровесни м. службовиками на пошті виходять, що в них ніхто не стріляв.

Св. Ян Грабінський, римокат., літ 36, адв. аспірант, заарештований, зізнає, що надавав лист на пошті, а потім пішов на гору. Почув стріли і втік, почувши раку в ногу. Св. дістав незначну рану в ногу, стоячи на сходах. Того, що стріляв, між обвинуваченими не пізнає.

Св. Едвард Шомбровський, учень сем., римокат., зізнає, що критичного дня прийшов зі Львова і побачив на двірці, як двоє молодих людей прайкали в зелені куртки і пумпак та студентський шапкат злізались поїздом. Вони пішли в місто, а св. пішов додому в бік. Св. бачив, як його знайомий Андрушків стояв у входних дверях і поїхав потім до Львова. Бачив теж на двірці знайомого студента Кусьліса.

По 5-хвилинній перерві зізнавався св. Юзеф Маттавер, суд. урядовець, римокат., заарештований. Оповідає, як при виході з будинку один напасник кинув „руки в гору“ і став стріляти. Св. пустився втікати. Нікого з обвинувачених не пізнає.

На запит обор. д-ра Шухевича св. заявляє, що возний скарб. уряду має кріс, але із нього не стріляв.

Св. Іван Калужний, літ 48, грекок., дисномш у Городку (експедит), заарештований по українськи, зізнає, що був при вікні, як нараз почув стріли. Дальше оповідає подробице те, що бачив і чув з цілого нападу. Після стрілянини і гуркоту св. побачив ранених. Описав цілий час бігав з різними дорученнями своїх шефів.

Св. Юзеф Бачок, римокат., заарешт., зізнає, що ін. кримінального дня бачив ок. 4 год. двоє молодих людей, що питались його, куди дорога на станцію. Вони пішли в напрямі міста. Св. нікого з обвинувачених не пізнає.

Св. Катерина Жук, служниця, літ 33, римокат., згоджується сама до зізнань. По довшому вступі предсідник рішається її заарештувати. Св. була перед поштою, як почула стріли. Потім бачила, як один з напасників утік в одну сторону, а кількох у другу сторону. Між обвинуваченими пізнає перших двоє обвинувачених: Данилишина і Біласа, яких бачила передим перед ліжарем.

На цьому закінчено в год. 7.30 нашішу розправу. Продовження розправи буде завтра, в неділю, в 10 год. ранку, у містечку, де переслідують обвинувачених.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого
рода друкарські роботи
по найдешевших цінах!

СТАН ОБЛОГИ В АРГЕНТИНІ?

БУЕНОС АЙРЕС (ПАТ). У зв'язку з вибухом бомби, викликаним через необережність, поліція натрапила на склад бомб у помешканні одного прихильника б. президента Ірігоєна. Органи влади ствердили, що був приготований розгалужений протирядовий замах. Пляни заговорників були дуже широкі, при чому революція мала вибухнути вже нині вечором. Переведено масові арештування. Конгрес, що збирається завтра, проголосить стан облоги.

НІМЕЦЬКА КОЛЬОНІЗАЦІЯ.

БЕРЛІН (ПАТ). Півурядово повідомляють, що кольонізаційна акція поза Східними Прусами, Помор'ям, Марх'єю і Меклембургом буде поширена також на нім. Шлеск, де на цілі осадництва призначено 200.000 моргів.

СРСР. І КИТАЙ.

НАНКІН (ПАТ). Агенція „Індо Пасіфік“ повідомляє, що по інформаціям китайської преси, Літвінов і китайський делегат при Союзі Народів д-р Єн нібито устійнили в головних нарисах проект пакту про неагресію між Китаєм і СРСР.

І ТАМ ЗАЛІЗНИЧІ РЕДУКЦІЇ.

МОСКВА (ПАТ). Появився розпорядок народного комісара комунікацій Андреева, що заповідає значну редукцію залізничного персоналу. В дирекціях залізниць буде зредукованих 20 проц. працівників, а в експлуатаційних районах до 15 проц. Редукції мають бути переведені в речинні до 20. січня 1933 року.

ВАШІ ВЛАСНІ ДІТИ ПРОКЛЕНУТЬ „АС“, якщо прийдуть до свідомости, що Ви мали законну змогу домогатись української школи цього не зробили. Тому переводіть шкільні плєбісцити за українською мовою навчання по всіх українських громадах, де є польська або утравістична школа!

НОВА ПРОМОВА ГІТЛЕРА.

БЕРЛІН (ПАТ). На засіданні пруської нац. соціалістичної партії виголосив Гітлер промову, в якій заатакував програму уряду канцлера Шляйхера. Дні кабінету Шляйхера — заявив Гітлер — почислені. Промова канцлера була слаба й безбарвна. Гітлер заповів, що рахунок ворожих партій на розбиття в нац. соціалістичному таборі не має основ. Теперішні події повинні би повчити Вільгельмштрассе, що нац. соціалістичні партії не можна знищити.

ХТО НЕ ВПЛАТИВ ГРУДНЕВОЇ РАТИ.

НЬЮ-ЙОРК (ПАТ). Грудневої рати не вплатили: Франція, Польща, Бельгія, Естонія і Мадричина. Вістка про невиконання Польшею влати пройшла без вражіння і без коментарів. Зате можна зауважити сильну реакцію проти Франції. Назагал панує тут почуття полєкші, що справа довгів сходить тепер принайменше на якийсь час з денного порядку.

ФОРМУЛЮЮТЬ ФРАНЦ. УРЯД.

ПАРИЖ (ПАТ). Після наради з Еріотом Шотан зрікся місці творити уряд. Президент Лобрен покликав до елізейської палати Поль Бонкура, якому правдоподібно доручить місці утворити новий уряд.

ДАЛЬШЕ ТВОРЕННЯ УРЯДУ.

ПАРИЖ, 17. XII. ПАТ. Сьогодні рано Поль Бенкур почав розмови з представниками партій, гадаючи можливість створити уряд. Бенкур вів розмови з Шотан, із незалежним соціалістом Фрот і з Ренодлем, який заявив, що думатиме над участю соціалістів в уряді.

ПРИ ШКІЛЬНОМУ ПЛЕБІСЦИТІ не обмежуватися на внесення шкільних декларацій за українською мовою навчання тільки за 40 дітей, але доложити всіх старань, щоб такі декларації внесли всі українські батьки зглядно матері або опікуни за всі діти, що на 1. вересня 1933 р. будуть в шкільному віці (від 7—14 року) без огляду на це, чи вони ходять до школи чи ні.

НОВИНКИ

— Черевки, кальоти, снігіві, пантофлі і вся-де інше взуття купуємо виключно в „КОМЕТІ“, Львів Ринок 21, Станіславів, Сапінжівська 10.

— Конфіскація „Діла“. Вчорашні (281) число „Діла“ підляда конфіскації за одну новинку. Це вже 39-а конфіскація нашого органу в цьому році.

— Наша Служба Божа в радіо. У четвер 22. XII в. Р. в свято Непорочного Зачаття, Львівське радіо трансмітуватиме Службу Богу з Успенської церкви, яку відправити о. офіціал Олексій Писецький. Проповідь анголосить о. арх. Гавриїл Костельник. Початок богослуження: год. 9.45.

— Альбом „Маслосоюзу“. З нагоди двадцятиліття свого існування видав „Маслосоюз“ старий альбом фотографій з усіх своїх підприємств, крамниць і робітень. В альбомі бачимо також фотографії основників цієї надійної установи, а також збірні світлини теперішніх керівників і робітників „Маслосоюзу“. Окладина до альбому зладив наш відомий графік Павло Кожун. Ця окладина має небуденно мистецьку вартість. Цей альбом можна дістати у „Маслосоюзі“. Крім того можна там дістати і ювілейні відзнаки „Маслосоюзу“, виконав теж на основі проекту арт. П. Кожуна.

— Відзначення дітяч. Львівська Митрополія Колегіуму надіслала кривошанським відзнаками визначного дітяча на народному полі в Калуші, парха о. Володимира Тисовського, який працював на народ. полі разом з бл. п. арх. Курієм.

— Театр ім. Тобілевича переїзжає із Нового Самбора 19. II. м. до Старого Самбора, де від 20. до 27. включно дасть сім вистав: дві українські пєси, дві чужинні і три оперетки.

— Вечір у пам'ять 20-літніх роковин смерті М. Лисенка відложили на пізніше.

— Залізничні знижки для аматорів опери. Варшавське м-ство шляхів признало Львівській опері право на спеціальні знижки для осіб із провінції, які приїжджають на оперові вистави. Це купити у місті свого постійного побуту в одному із провінціальних бюр для продажу білетів на Львівську оперу або концерти Львівської філармонії, той вертаючись зі Львова, може платити половину білету. Дотичні білетні бюри на провінції видаватимуть посвідки, що дають право до знижки. Ці знижки важкі бути на всі поїзди та всі класи. Небажком у всіх більших провінціальних містах Галичини будуть бюри для продажу оперових і концертних білетів.

— Ревізія. Дня 12. XII. п. р. державна поліція зробила дуже докладну ревізію в домі парха о. Ю. Мелимука в Чернелиці. Ревізія тривала понад 5 годин. Шукали будь-що за нелегальною літературою. Письменного поручення не мали, заявили, що доручать пізніше. Не знайшли нічого.

— Заохочення громадським грошем. Громадський секретар в Новиці, пов. Калуш, І. Курчик так господарив, що переведена на днях контролю стяганих ним податків та інших державних належностей виказала поважний недоїм. М. ін. на шкоду самого тільки ПЗУВ. спромігся він понад 1000 зол.

— Сказані пси у Львові. Останніми днями заїжджали у Львові двоє сказаних псів, що блукали по місті, одного на Клепарові, другого перемістили до Львова.

— 1500 костелів. Один німецький католицький орган стверджує, що в Польщі від 1918 р. побудували 1500 костелів. Відомо, що сотні костелів повстає в осередках, де скількисть поляків мінімальна і де будова окремого костела є чужинним локсусом або примхою.

— Зима у Франції. Вже від 10. II. м. у Франції почалася справжня зима. У Парижі було тоді тільки жовте зеро. Коли рівняти що температуру в зимі, то цього року зима приходить до нас дуже поволі.

— Самогубства в Англії. Офіційна англійська статистика за 1931 р. стверджує, що число самогубств і смертність зросла. Зокрема зросла скількість самогубств: було їх 1100, з чого 3.624 мушн. 183 осіб наложиво на себе руку після 75 літ.

— У Бразилії не вільно плекати кави. Бразильський прем'єр Варгас підписав декрет, який зобов'язує на найближчі три роки плекати каву на території Бразилії. На складах є вже 18 мільйонів кави і щогорічний врожай перевищить ту кількість, яку можна було вивезти. Бразилія таким декретом припинить надмірне виробництво кави.

— Річні вісті. Яловський штаб у Мукдені оголошує нову офензиву проти нерегулярним японським військам на півдні від Мукдену. — Американський сенат прийняв закон, на підставі якого Філіппінські острови стануть незалежні на найближчих 8 літ. — У Віденщині на польсько-австрійському кордоні знав величезний ме-

теор, який налякав місцеве населення. — У Тергані вибухнула епідемія чорної віспи; на 422 недужих було 258 смертельних випадків. — Остання статистика грамотності у світі стверджує, що найменше неграмотних є у Німеччині. — 26 прол., найбільше в Індії — 91 прол., Португалія має 65, Іспанія 43, Італія 27 прол. — У Франкфурті над Майном відкрили музей Ротарді Ротшильда; рідня дарувала тепер цей дім жидівській проісповідній громаді, яка перемінила його на музей. — Із Стамбула в Адріанополь проклали першу у Туреччині асфальтову дорогу для авт. — Цими днями минуло 25 літ безжання німких свят не було.

— Нова пєса Бернсона. Між паперами норвезького письменника аж тепер із нагоди 100-их роковин його уродження найшли досі невідому історичну пєсу „Король Айнштайн“. У день ювілейного свята її виставили у державнім театрі в Осло, під орудою сина Бернсона. На виставі була 97-літня вдова письменника.

— Ознака кризи. Серед англійської аристократії вважають сензаційною подією факт, що лорд Кенеллі, син португальського князя, став учителем музики.

— Зменшені пайки. На Радянщині знову зменшили ріжним категоріям працівників щоденну пайку хліба на 100 грамів менше. Не вважаючи на гострі засоби уряду, доставка збіжжя в Україні до міст шораз більше слабне.

НА ЯЛИНКУ

ДЛЯ ДІВЧАТОК
НЕМА КРАЩОГО
ДАРУНКУ
ЯК
ІДЕАЛЬНИЙ КОМПЛЕТ
ВІДБОРУ
ДЕТЕФОН
І
АМПЛІФОН

Дістати можна у Львові у складі фірми:
БЛЮК-БРУН, вул. Підсудського 11.

— Ще один покаяний. Генеральний державний прокуратор СРСР. оголосив у пресі заяву, в якій виправдує себе з деяких „основних помилок супроти комуністичної ідеології“. Він видав недавно книжку „Про революційне право“ і критика праволінійних комуністів виказала йому ріжні „ухили“. Криленко заявляє, що винною його помилок є — видавці і погана коректа.

— Діти бачуть Богородицю. У бельгійським селі Борен на французько-бельгійським кордоні вже другий тиждень величезний рух. Мешканці з усього краю приїжджають туди перевірити звістки, що в тамтешній печері з гірською статуєю Мадонни появилася постать Богородиці. Чотири дівчинки у віці від 9 до 15 літ і 11-літній хлопець побачили одного вечора, як жива особа зійшла зі статуї. Коли одна дитина спитала: Чи ти Мати Божа? — вона кинула головою. Коли на другий день діти прийшли з батьками, дорослі зяви не виділи, але діти мали те саме враження. Діти просили Богородицю виділювати їм парі калік, одного паралітика і одного сліпого і зява сказала їм прийти на свято Непорочного Зачаття. На це свято приїхало багато народу і 4 лікарі. Хоча дорослі не бачили нічого, діти як і раніше, апали на коліна і показували собі маєво. Лікарі кололи дітей гострими предметами і пекли сірниками, але діти не реагували на дивлені у живий образ, зовсім не реагували на біль. Одного дня до цього села зіїхалося 10.000 жідей, щоб дивитись на чудо, так, що муслила інтервеніювати поліція. Церковна алапа поставилася до чуда зовсім скептично.

— Скарб цисареві Євгені. У Франції, в околиці міста Перпінья, найшли у дуплині старої маслини заховану пачку, де находилася ціка-

вий документ. Був це список дорожнностей, які 4. вересня 1870 р. передала цисареві Євгені, якось Манделеві Перець, що мав їх віддати матері цисареві, графині Монтихо, що мешкала постійно у Мадриді. Були там, штур перед, який цисареві дістала від російського царя, вартости 600.000 фр., брасолета з брилантами, ларунок 2 міль. фр. готівкою. Разом усе вартости 6.650.000 франків. Документ дуже добре збережений; він має дві печатки з імператорським орлом і від двірської канцелярії. Історики заходять у голову, як цей документ попав у таке місце.

— Жінцтво із Зальцбурга ображене. Від кількох тижнів іде в одному віденському кабаре ревія із таким заголовком: „Цілуйте австрійських жінок“. Не всі згодні з тим, що такий заголовок приличний і дотепний. Але аж тепер усі звернули на нього увагу, коли жінцтво із Зальцбурга організувало масовий протест до віденської поліції із домаганням, щоб ревію стягнути, бо її назва ображує честь усіх жінок Австрії. Покищо поліція не рішила нічого, але віденська преса повна дотепів на цю тему. Один пропонує змінити заголовок на „Не цілуйте австрійських жінок“, інші на „Цілуйте австрійських жінок, але не із Зальцбурга“.

— Замок „мушкетерів“ на ліцитації. Цими днями продали у Франції на ліцитації історичний замок Артаніна, одного з головних героїв повісті Дюма „Трьох мушкетерів“. Замок мав прегарну історичну збірку, образи, gobelini, меблі. Хоча із замком зв'язаний романтичний чар молодих літ, які провітали там Артаніна і його положення прегарне, аматорів на нього було мало. Його продали за 250.000 фр. якомусь купцеві, що оберне будинок на дуже практичну ціль: якесь склад.

— Аста Нілсен знову на екрані. Одна із перших кінових артисток, чи не найбільша у роках півстаття кіна Аста Нілсен від п'яти літ замовкла. Актриса, що виконувала трагічні ролі не мала що робити при операх і ревіях. Аж тепер одні німецьке фільмове підприємство заангажувало її до ролі у фільмі „Вера Гольм та її доньки“ на підставі повісті Шіроківера.

— Російська німецький детективом. У Ризі заповіла прилюдний відчит п. С. Крижановська Пропер, довгока покійного редактора-видавця „Біржевих Відомостей“. Доля цієї жінки небу-денна. У Берліні 1929 р., коли вона шукала праці, звернула увагу на часописне оголошення від пресної поліції. Шукали „даму, що мала би да-ти для надзору“. Юрба жінок заповнила коридор будинку, де урядова поліція. Виниялось, що шукають учениці-агентки. Цю посаду принала півна Пропера і працювала три роки під про-водом чільного комісара-спеціаліста. Вона по-чала практикувати як детектив у ріжних вели-ких крамницях і навчилася фаху, про який ні-коли не мріяла.

— Малий син великого батька. 5. травня 1932 р. мають перенести із Відня до Парижа до-мовину сина Наполеона, князя Райхштату, звано-го „аїрлем“. Цей день роковини смерті „бога війни“ хотів використати роялісти для спеці-альної маніфестації. Син Наполеона має спо-чити у церкві Імвалілія поруч саркофагу батька. Рідня Габсбургів, якою головою є колишня ці-сарева Зита дала згоду на переносини. На те, щоб помістити домовину у церкві Імвалілія треба згоди французького парламенту. Фран-цузькі роялісти ликаються, що дискусія на цю тему може у парламенті бути для них не-вдачею.

— Чужинці у Парижі. Монпарнас, париска ділянка, де живе найбільше чужинців, став шораз кращим показником європейської кризи. Французька преса звертає увагу, що весь харак-тер цієї безжурної ділянки, де досі пережива-лися гроші і де цілком дивини та ночами во-лочили чужинці у безділлі, шораз більше зміню-ється. Шораз менше там рентієрів, змуджених аристократів, чужинних малярів, що роками че-кали на великий день, коли покорять світ своїм миступом на якійсь виставі. Постійні відвідувачі ресторанів на Монпарнасі пересуваються систематично на окраїни міста. Малярські шко-ли, яких там є кількадесят, шораз порожніші. Дуже характернічє явище, що з неможли-вих малярів, які часто за ціну обіду та вечері кували полотно та фарби, тепер зголошують-ся моделями самі, проханнями праці. Вони готові годинами позувати за найкромнішу винагоро-ду. Але вже й самі малярі думають над тим, чи не варт часом піти за разом, яку вони дають цим дітятам: „Шукайте якоїсь практичної праці деінде“.

— Викриття змовників. У Буенос Айрес у до-мі, в якому був вибух бомби, найшли спис змовників. Усіх їх було 60 осіб. На підставі цього списку поліція перевела арештування. Міністр заявив, що армія у змову не була вмі-шана. На одній з головних вулиць міста поліція виставила юрбу маніфестантів.

Відозви й комунікати.

Від Народної Організації Українців м. Львова.

Отримавши прохання наших членів приспівити виписи на дозволі владі виклади громадянського звання з історії державності і господарства України. Виписи переводять Старшини Дільницьких Нар. Організацій.

Початок викладів у перших днях січня 1933 р.

Викладатимуть фахові сили.

Одновременно для заспокоєння громадянства подаємо: Від першої появи вістки про намірену продаж церкви СС. Василіанок у Львові Народна Організація негайно поробила всі можливі заходи для спаралізування цього наміру. В найбільшому часі, якщо зявде потреба, скличемо ширшу нараду громадян або публічне віче для засудження становища нашого громадянства в цій справі та ухвалення відповідних резолюцій.

Львів, дня 15. грудня 1932.

Народна Організація Українців
м. Львова.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

МИХАЙЛО КАЧУР.

Дня 9. XII. ц. р. помер у Братківцях к. Станиславова Михайло Качур, студент теології, свідомий та ідейний громадянин, дуже активний просвітанський робітник. Покійний був ініціатором будови „Народного Дому“ у Братківцях. На ту ціль зібрав, уже тяжко хорий, 2.600 зол. Сам, умираючи, записав читальні пів моря поля і виріб дубового ліса. Величаві похорони були доказом широкої симпатії, якою Покійний тішився у своїх односельчан. В. Й. П.!

Дописи.

КАЛУШ.

Сокільський Вечір. В неділю 11. грудня ц. р. в год. 5-й веч. улаштувало в залі Народного Дому міс. Тво „Сокіла“ Сокільський Вечір. У програму вечора входили хоріві продукції хору Тво „Сокіла“, декляції „До історії“ Старицького (Дідухаківна Н.), „Читирин“ Шевченка (І. Король), „Могила“ Грінченка (Данилюк), „В гонимі“ Шевченка (Сімеїс С.). Річове слово виступив голова „Сокола“ п. І. Король. З черги салдували солідно виконані зправи, весі та національні танки. Свято докінчилося відспіванням сокольського і національного гімну. На закінчення відбувся чайний вечір.

Безбистичний банк. На мурах нашого міста повичилися афіші в українській і польській мові, в яких повідомляється про оснування „Господарського Банку“, кооп. з обмеженою порукою. Під оповіщенням підписані такі особи: П. Пришберг, М. Оленіч, П. Себастьян, П. Штраус, К. Соколяк, Я. Гонсьор, В. Селяна, С. Земборак, Е. Домбровський, П. Лісовський, В. Шалівський і П. Мальський. Є це безбистична група жидів і поляків, які хотять поширювати при допомозі банку свої впливи.

„Обязательское казино“. Тут, поляки зраз із жидів та деякими українцями заложили для антивоєнних „диспуляцій“ т. зв. „обязательское казино“. Налягають до нього такі українці: нотар О. Д., його субститут М. М., сая. урядовець І. М., а навіть сам голова українського казинового товариства п. Р. Зазначити треба, що нот. субститут п. М. з його дружиною доагує до українського казино 22 зол., а п. І. М. 29 зол., але до „обязательського казино“ платять виладки дуже точно.

Новий лікар українців. У нашому місті отворив лікарську канцелярію молодий лікар д-р Дозорський. Українське громадянство радіє з припаву української інтелігенції до нашого міста, надіючись рівночасно, що молодий наш лікар буде не тільки лікарем, але і громадянином.

Заг. Збори Т-ва „Шкільна Поміч“. В неділю 11. XII. ц. р. відбулися Загальні Збори Т-ва „Шкільна Поміч“ в Бучачі. Звіт з діяльності Т-ва здавав голова о. І. Терешук. Т-во дало в міру своїх фондів позички біднішим українцям — учням місцевої гімназії. Приходи Т-ва в останньому році принесли 880.91 зол., розходи 887.40 зол. Т-во має вложений в Українбанку в Бучачі 1.427.61 зол. Крім цього дає акції Зем. Банку у Львові. По ухваленні абсолютної вибрано новий Виділ з о. І. Терешуком як головою. Описав Збори ухвалили змінений статут Т-ва, який поширює діяльність Т-ва на всі місцеві школи. — На маргінесі Зборів: більш праці і зацікавлення Т-вом Виділу, як і місцевого українського громадянства не завадилоб.

Свято „Просвіти“ в Нагірній. В четвер, 8. XII. ц. р. відбулися святочні сходина членів читальні „Просвіти“ в Нагірній. Поодинокі точки назначеної програми випали доволі добре. Мило вражали добре вичерпані декляції малих дітей, за що належиться подяка п. М. Кізімювич. Життя в читальні починає тепер завдяки праці голви п. Ю. Легкого гарно розвиватися. Показом цього є цьогорічна збірка дару „Просвіти“, яка дала поверх 45 золотих.

Свято Маркіяна Шашкевича в Переволоні. Заходом анділу чит. „Просвіти“ в Переволоні відбулося там дня 25. XI. ц. р. свято в честь Маркіяна Шашкевича, що випало гарно. Призначені належиться всім тим, що підготували отсе культурне свято. Чистий дохід у квіт 6 зол. вилано на викуп Білої Гори Т-ву ім. М. Шашкевича в Золочеві.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 17. XII. 1932. за масло експортне та десерове прима 3.00 зол., за літру молока 17—19 сот., літру сметани 0.90 зол., кону 6.80—7.00 лещ зол.

ОГОЛОШЕННЯ

НА ЯЛИНКУ! НА ЯЛИНКУ!
треба скористати з нагоди

14 білих днів

які влаштовує від 15. грудня 1932

**Галицький
Магазин Новин**

Львів, Галицька 15, ТЕЛ. 85-89,

де можна закупити всієї блаватні

товари

ПО ШНАХ НА 40% ДЕШЕВШЕ.

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 18. XII. год. 3.30 попол. „Знайдіть правдиве, щоб було добре“ (Ціни найнижчі. Абон. 3).

Неділя, 18. XII. год. 7.30 веч. Опера. „Понеділок, 19. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмири...“ (Абон. 4).

Вівторок, 20. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмири...“ (Абон. 4).

Середа, 21. XII. год. 7.30 веч. Опера. Четвер, 22. XII. год. 7.30 „З малої хмири...“ (Абон. 4).

П'ятниця, 23. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмири...“ (Абон. 4).

Театр Річкордностей.

Неділя, 18. XII. год. 3.30 попол. „Цілунок перед зеркалом“ (Ціни найнижчі. Абон. 3).

Неділя, 18. XII. год. 7.30 веч. „Насолода чистістю“ (останній раз).

Понеділок, 19. XII. год. 8.15 Реситативний вечір.

Вівторок, 20. XII. З причини генер. проби вистави не буде.

Середа, 21. XII. год. 7.30 веч. прем'єра „Джін і Джил“ муз. комедія (Абон. 5).

Четвер, 22. XII. год. 7.30 веч. „Джін і Джил“, (Абон. 5).

Кіна.

АДРІА: „На Сибір“.

АПОЛЬО: „Банда Бубула“.

АТЛАНТИК: „Пісня ночі“.

КАСІНО: „Іх доля та не доля“ (Льорель Гарді), Весела парада на весело „Чарлі ретве Європу“.

КОЛЬБОСЕЙ: „Франкенштайн“ ревія „Трупа веселого амора“.

КОПЕРНИК: „Під фальшивим прапором“.

МАРУСЕНЬКА: „Під фальшивим прапором“.

МІРАЖ: „Любка в Тагіті“ та Льорель Гарді.

ОАЗА: „Жовта маска“ в ревія.

ПАЛЯС: „100 метрів кожина“.

ПАН: „Гори в полум'ях“.

ПАСАЖ: „Небезпечний шлях“ (Том Мікс), „На провеси“ Жеромського.

ПРОМІНЬ: „Шукай жінку“ й ревія.

СТИЛЕВЕ: „Великоміські вулиці“ та ревія „Веселий Сверчок“.

УТІХА: „Американські пачкарі“ (Боб Костер), „Пат і Патахон, винахідники пороку“.

ХИМЕРА: „Любка опівночі“ (Дж. Мекдональд).

Закордонне радіо.

Неділя, 18. грудня 1932.

Братислава (278,8) 16.20 Словацька музика, 20.00 „Вісета“ оп. Провазнік, Міліно (331,4) 16.00 Музика, 20.30 „Карнашівалі“ оп. Лячегія, Штрасбург (345,2) 16.00 Концерт, 21.30 „Хорій з уроєння“ ком. Молієра, Білгород (430,4) 19.50 Солисти, Рим (441,2) 13.00 Музика, 20.45 „Діа Дюма Пердута“ оп. Петрія, Прага (488,6) 19.00 Саян. пісні, Відень (517,2) 11.40 Суч. австр. музика, Будапешт (550,5) 17.15 Оп. музика, Харків (937,5) 11.00 Звуковик, 15.00, 19.00, 24.00 Концерт, 17.30 Гумор.

Понеділок, 19. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Фортепіан, 16.10 Концерт, Міліно (331,4) 20.30 Камер. музика, Штрасбург (345,2) 21.00 „Борис Годунов“ оп. Мусоргського, Гельсінгфорс (368,1) 19.35 Концерт, Букарешт (394,2) 20.55 Пять пісень, Білгород (430,4) 11.30, 15.00 Нар. музика, 16.30 Нар. пісні, Відень (517,2) 11.30 Квартет, 17.05, 21.00 Концерт, Будапешт (550,5) 17.00 Циг. оркестра, 20.15 Концерт, Харків (937,5) 12.15, 15.00, 19.00 Концерт, 16.35 Літ. муз. зал., 24.00 Оп. музика.

Вівторок, 20. грудня 1932.

Кенігсберг (217,1) 19.30 Пісні, Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

П'ятниця, 23. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Суббота, 24. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Неділя, 18. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Понеділок, 19. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Вівторок, 20. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Суббота, 24. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Неділя, 18. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Понеділок, 19. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Вівторок, 20. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Суббота, 24. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Неділя, 18. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Понеділок, 19. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Вівторок, 20. грудня 1932.

Братислава (278,8) 15.30 Спіл, 17.10 Югос. форт. музика, Міліно (331,4) 20.30 Оперетка, Гельсінгфорс (368,1) 17.00 Давні танці, 19.30 Спіл, Рим (441,2) 13.00 Оркестра, Прага (488,6) 20.00 „Корабель-марено“ оп. Вагнера, Відень (517,2) 15.55 „Кармен“ оп. Бізета, Мінхен (532,9) 12.00 Концерт, 20.05 „Фра Діаволо“ ком. опера Обера, Будапешт (550,5) 12.05 Солисти, 19.30 „Чонгор і Туїде“ оп. Вайнера, „Кавалерія Рустіка“ оп. Маскані, Харків (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 18.15 Авд.

Понеділок, 19. грудня 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 16.16 Грамофон, 13.20 Метеоролог. комунікат, 15.10 Комунікат Інст. Експорт, 15.15 Господар. комунікат, 15.25 Грамофон, Сільва рерум, 16.00 Листи та програми, 16.25 Лекція фр. мови, 16.40 Держ. виконання, 17.00 Фортепіан, 18.00 Легка музика, Віжучі вістки, 19.00 На іншу зорю, оп., 19.15 Весілля, 19.30 На овалі, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 Театр і криза, 22.10, 23.00 Музика.

Вівторок, 20. грудня 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 16.16 Грамофон, 1